14/08/2021

Μητροπολίτης Δημητριάδος: «Η Παναγία βάλσαμο στις ψυχές»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Το μήνυμα πως στον απόηχο του πύρινου εφιάλτη, η γιορτή της Παναγίας σταλάζει βάλσαμο κι ελπίδα στις ψυχές στέλνει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος στην ποιμαντορική εγκύκλιό του για την εορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου. Εκείνη, που γίνεται μεγαλόφωνη ικέτιδα για όλους μας, εκείνη που είναι η ακαταίσχυντη ελπίδα και η χαρά των θλιβομένων και δια μέσου της οποίας οι προσευχές μας εισακούγονται στον Κύριο…

Διαβάστε όλη την εγκύκλιο:

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,

παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Σταλάζουν βάλσαμο και χάρη σήμερα οι ουρανοί, για να δροσίσουν κάθε αποσταμένη ψυχή. **Γιορτάζει η Παναγιά μας, στον απόηχο του πύρινου εφιάλτη που σάρωσε ανελέητα την πατρίδα μας**. **Με τη σκέψη όλων μας να μετρά την καμένη γη, τους αφανισμένους κόπους, την απόγνωση. Με την ψυχή μας να συμπάσχει, και να αγκαλιάζει στοργικά όσους λυγίζουν από το βάρος του έσχατου απελπισμού, και καρτερούν το θαύμα. Όμως, γιορτάζει σήμερα Εκείνη, που είναι η ακαταίσχυντη ελπίδα και η χαρά των θλιβομένων**. Μέσα στον απαραμύθητο πόνο, μία όαση αναψύξεως. Όντως, μεγάλης χαράς μπορούμε να κοινωνούμε σήμερα οι Χριστιανοί, καθώς με λαμπρότητα και ευλάβεια πανηγυρίζουμε το αποκορύφωμα των θεομητορικών εορτών, την ένδοξη Κοίμηση της Παναγίας μας και την θαυμαστή μετάστασή Της στα ουράνια σκηνώματα.

Πασχαλινής ευδοκίας ας κοινωνήσουμε σήμερα, καθώς Εκείνη, που ταπεινά σιωπούσε στη σκιά του Υιού Της, γίνεται τώρα κραταιά και μεγαλοφωνότατη ικέτιδα για όλους μας. Στην καθημερινή πορεία του βίου μας έχουμε πια εξασφαλίσει όχι απλά την εύνοια κάποιου ισχυρού της γης, ούτε τη δύναμη και τις διασυνδέσεις άρχοντα θνητού. Έχουμε τώρα άμεση και βέβαια πρόσβαση σε Βασιλέα Παντοκράτορα, σε Εκείνον που κυβερνά τα σύμπαντα, και δίνει φως και ζωή στην πλάση. Έχουμε μεσιτεία ισχυρή, πρεσβεία θερμή και προστασία ακαταίσχυντη την Παντάνασσα Παναγιά μας, τη Μάνα μας. Είναι ακαταμάχητη η μητρική Της παρρησία, και ακατάπαυστες για μας οι δεήσεις Της στον μονάκριβο Υιό Της.

Από τη βεβαιότητα αυτή πηγάζει η μεγάλη μας χαρά και απαντοχή μας. Αυτή είναι η πασχάλια ευδοκία για μας μέσα στην καρδιά του Καλοκαιριού: Το πέρασμά μας από την όποια ανασφάλεια και την απόγνωση στην ελπίδα, αφού η Παναγιά μας «εν τη Κοιμήσει Της» δεν μας εγκατέλειψε. Ζει ανάμεσά μας, περπατάει στους δρόμους μας, μέχρι την πιο ταπεινή γωνιά της γης, για να παρηγορήσει και να ενισχύσει. Μας ενθαρρύνει με την επιείκειά Της, μας ανακουφίζει με τη στοργή Της, μας σκεπάζει με τη συμπόνια Της. Η ίδια αγκαλιά που χώρεσε τον «Αχώρητο παντί», θα μας χωρά για πάντα όλους.

Στις μέρες μας, όσο ποτέ άλλοτε, την αποζητούμε. Διερχόμαστε «δια πυρός και ύδατος». Αλλεπάλληλα τα νέφη των λυπηρών, περιστάσεις και θλίψεις και ανάγκαι και συμφοραί του βίου χειμάζουν τις φτωχές καρδιές μας. Και, βέβαια, δεν είναι

μόνο οι πύρινες γλώσσες στην πατρίδα μας, που άφησαν στο πέρασμά τους θλιβερά αποκαΐδια, απόγνωση, καταρρακωμένες καρδιές. Είναι, παράλληλα, η φοβερή λαίλαπα της πανδημίας που μαίνεται ακόμη, και απειλεί ολόκληρο τον πλανήτη. Αφανίζει ζωές, κλονίζει σπιτικά, πλήττει την εργασία, βυθίζει συνανθρώπους μας σε τέλμα οδυνηρό. Δεν υπάρχουν πια περιθώρια εφησυχασμού και αδιαφορίας.

Πάσχα της Παναγίας μας σήμερα. Ας σημάνει τούτη η ημέρα και για μας την δυναμική έξοδό μας από την πολιορκία της απόγνωσης, την διαφυγή μας από τον κλοιό των δεινών που μας περισφίγγει, σε διεξόδους απολύτρωσης. **Ας γίνει τούτη η ημέρα και για μας πέρασμα από την αγάπη του εαυτού μας στο ενδιαφέρον μας για το σύνολο και τον περίγυρό μας. Ας γίνει πέρασμα γενναίο από την όποια αμφιβολία και καχυποψία μας, στην ελευθερία της εμπιστοσύνης, από τη στείρα εγωπάθειά μας, στη θυσιαστική αγάπη μας για τους άλλους, από την αδιαφορία και αλαζονεία μας, στην συνετή διαχείριση όσων αγαθών μας εμπιστεύθηκε η αγάπη του Θεού**. Είμαστε, ήδη, ενημερωμένοι για τις σωτήριες πρακτικές και κινήσεις, που οφείλουμε να υιοθετήσουμε, ιδιαίτερα τώρα, στον καιρό της πανδημίας. Όσο, μάλιστα, βαθαίνει μέσα μας το αίσθημα ευθύνης απέναντι στους άλλους, τόσο περισσότερους τρόπους ανακαλύπτουμε, και με περισσότερη προθυμία ανταποκρινόμαστε στις παραινέσεις των ειδικών. Άλλωστε, είναι βέβαιο ότι η όποια θυσία μας για τον συνάνθρωπο, μας δίνει περισσότερη ζωή και από την αναπνοή μας. Και οι όποιες δυσκολίες μας ξεπερνιούνται, όταν μετατίθεται η σημασία τους από την προσωρινότητα της γης στην αιωνιότητα του ουρανού.

Πάσχα της Παναγιάς μας σήμερα. Στροφή των ελπίδων μας σε Εκείνη, όταν, ούτε η δόξα της επιστήμης ούτε η πρόοδος μπορούν να παρηγορήσουν τον πόνο μας. Είναι η ώρα να αφεθούμε ανεπιφύλακτα στην κραταιά Της σκέπη, να στρέψουμε τα εναγώνια δακρυσμένα μάτια μας στα δικά Της, και να Της απευθύνουμε με πόνο και συντριβή το γεμάτο ελπίδα και απαντοχή κάλεσμα:

«Παναγία μας, βλέψον ιλέω όμματί σου, και επίσκεψαι την κάκωσιν ην έχομεν. Ενθάρρυνέ μας, την ώρα που λυγίζουμε στο καμίνι της δοκιμασίας. Κάνε τον πόνο μας γλυκασμό. Μη παρίδης αμαρτωλών δεήσεων φωνάς, αλλά πρόφθασον εις την βοήθειαν ημών και διάσωσε από κινδύνους τα ταλαίπωρα και πονεμένα παιδιά Σου. Πάντα γαρ δύνασαι, ως Μάνα που κυοφόρησες τον Παντοδύναμο. Είσαι η παρηγοριά στις θλίψεις μας. Για τους αποκαμωμένους είσαι ανάσα, για τους πενθούντες παράκληση, για τους αρρώστους γιατρειά, για τους θαλασσοδαρμένους λιμάνι, για τους αμαρτωλούς συγχώρεση, για όσους Σε αναζητούν πρόθυμη και ταχινή βοήθεια.

Σήμερα, συναθροισθέντες ενθάδε, βιώνουμε έντονα την αγαπητική Σου παρουσία. **Νοιώθουμε τη χάρη Σου να περνά σαν αύρα πλάι μας, να γλυκαίνει την ψυχή μας, και να μας βεβαιώνει ότι οι ψίθυροι της προσευχής μας θα φθάσουν στον φιλάνθρωπο Υιό Σου, ότι δεν θα παραβλεφθούν οι μέσα μας κλαυθμοί, οι στεναγμοί και τα δάκρυα.** Ι**σάριθμες με τους κόκκους της άμμου ευχαριστίες να Σου προσφέρουμε, δεν μπορούν να αντισταθμίσουν την αμέτρητη οφειλή ευχαριστίας και την άπειρη ευγνωμοσύνη μας για τις απροσμέτρητες δωρεές Σου**. Σε δοξάζουμε, Σε μεγαλύνουμε, και εναποθέτουμε σε Σένα όλη μας την ελπίδα. «Μήτερ του Θεού, φύλαττε ημάς υπό την σκέπην Σου». Αμήν.

Μετά θερμών πατρικών ευχών και της εν Κυρίω αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ